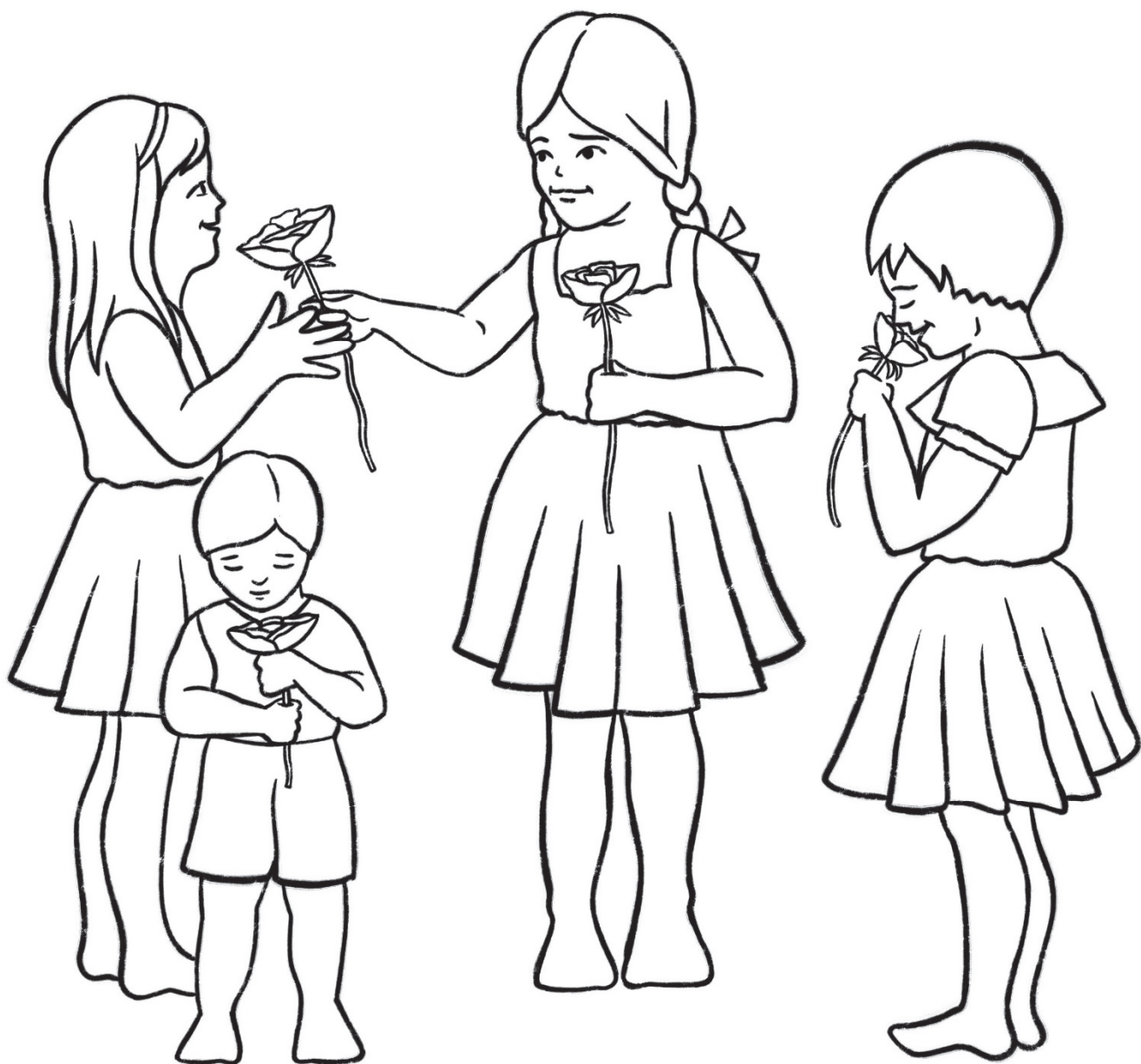

**“Эй Писари Рух! Нахустини насихати Ман ин аст, ки қалби пок, некӯ ва мунирро
молик шав...”**

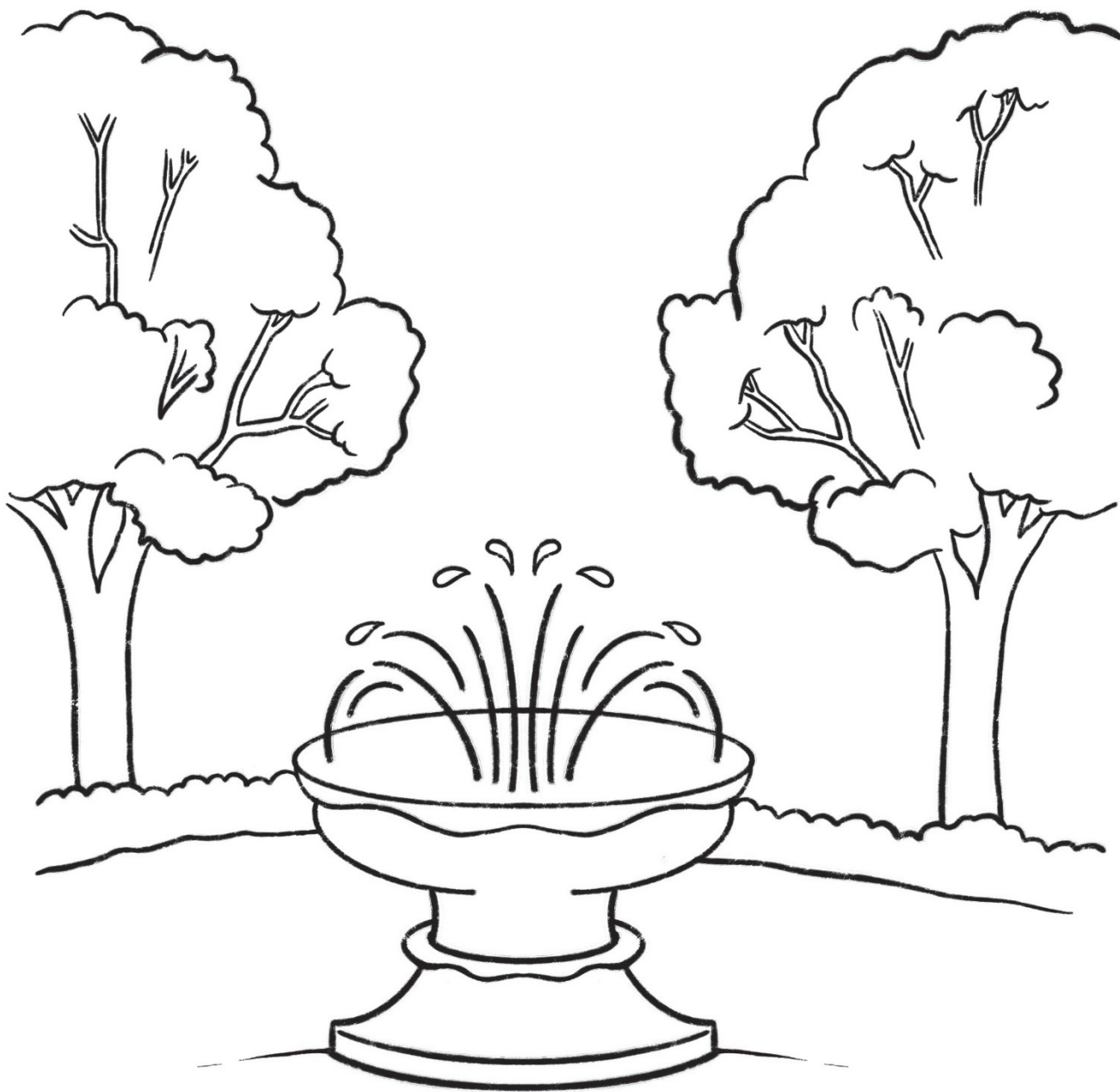
“Роҳи адлро бипаймояд, ки дар ҳақиқат он роҳи рост аст...”

“Эй Дўст! Дар равзаи қалб чуз гули ишқ макор.”

“Сидқ ва ростӣ асоси ҳамаи фазилатҳои инсонӣ аст.”

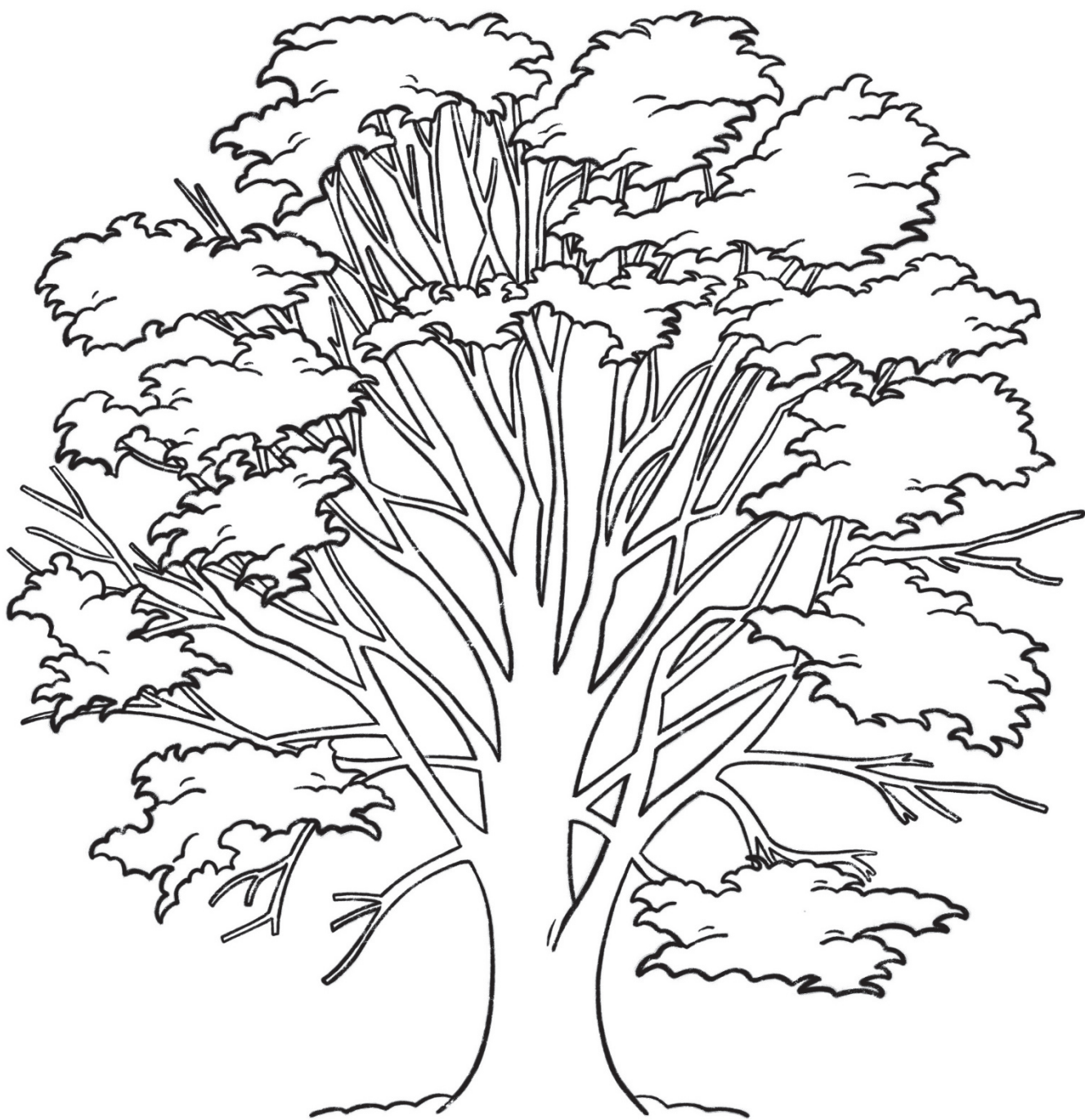
**“Бахшандагӣ ва саховат аз сифатҳои Мананд; хушо аз барои касе, ки бо сифатҳои
Ман ораста шуд.”**

“Хушо ба ҳоли касе, ки бародарашро аз худ афзалтар донад!”

**“Эй Писари Инсон! Бо сурури қалбат масрур шав, то шоистаи дидори Ман бошӣ
ва инъикоси зебоиям шавӣ!”**

“Бояд дар ҳама даври замон ростқавлӣ ва самимияти худро зохир намоем...”

“Эй Писари Инсон! Дар баробари Ман фурутан бош, то дар баробари ту бо лутфу марҳамат бошам.”

“Хушбахт бош. Шукргузор бош. Барои шукри Худо бархез, то шукргузориат сабаби издиёди неъмат гардад.”

**“Ороиши худро раҳму баҳшиш ва фазлу ва ҳам он чӣ сабаби сурури қалбҳои
дӯстдоштагони Худо мешавад, қарор диҳед.”**

“Бигӯ: Эй мардум, Забонатонро бо ростӣ ва нафсатонро бо амонат ораста созед.”

**“Асоси малакути Илоҳӣ бар адл ва инсоф ва раҳм ва мшафқат ва меҳрабонӣ бар
хар нафсе аст.”**

“Бидон, ки зиннати ту иборат аст аз муҳаббати Худованд, ва инқитоъи ту аз ғайри Ӯ.”

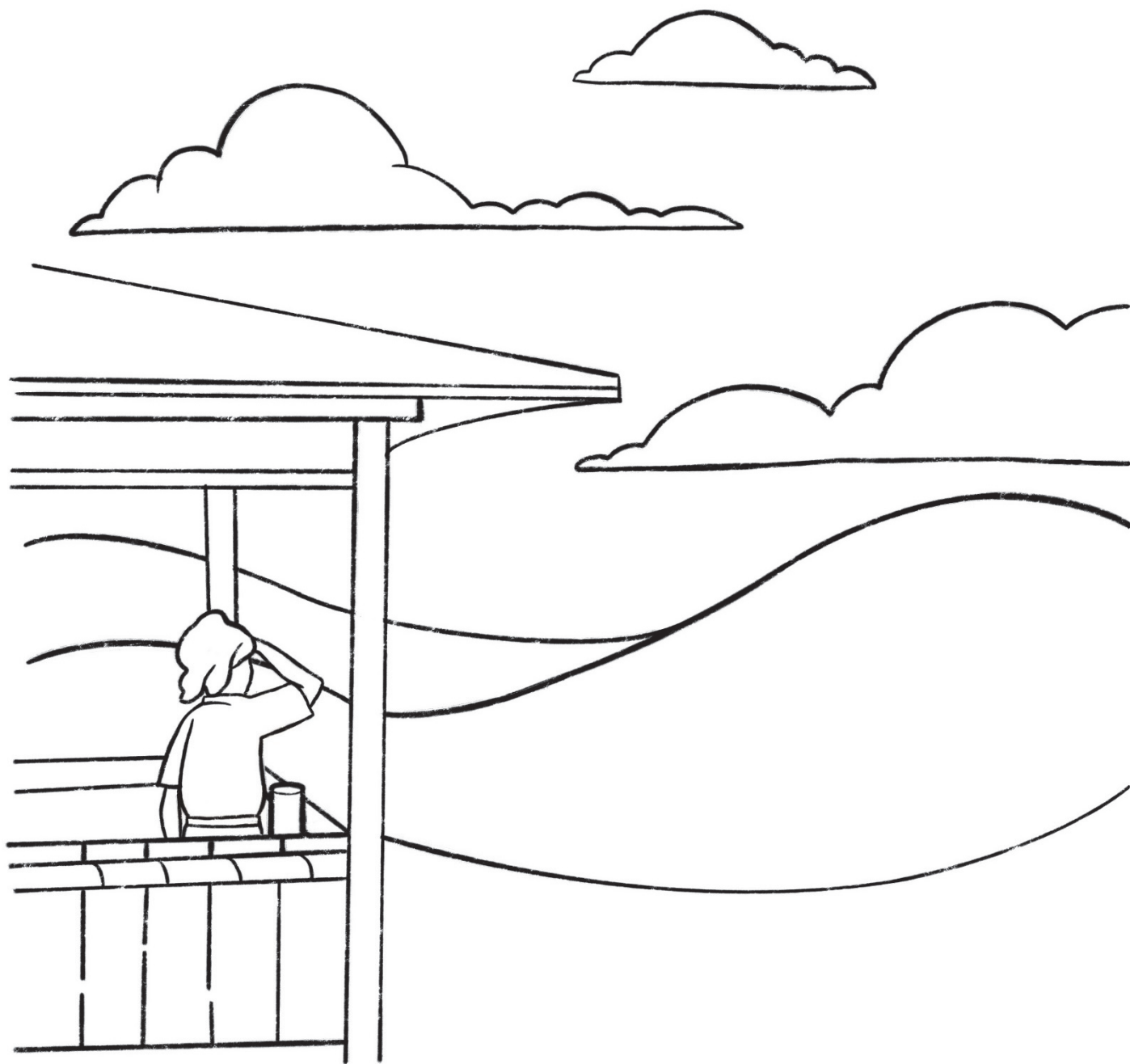
“Асли иззат пазируфтани ҳамаи он чизе аст, ки аз Худо ато шуд, ва қаноат намудан ба он чӣ, ки муқаддар гашт.”

**“Некӯст холи нафсе, ки бо муҳаббати тамои бо ҳамаи мардумон муносибат
намояд.”**

“Манбаъи қудрат ва шучоати олия калимаҳои Илоҳӣ ва истиқомат дар муҳаббати Ёст.”

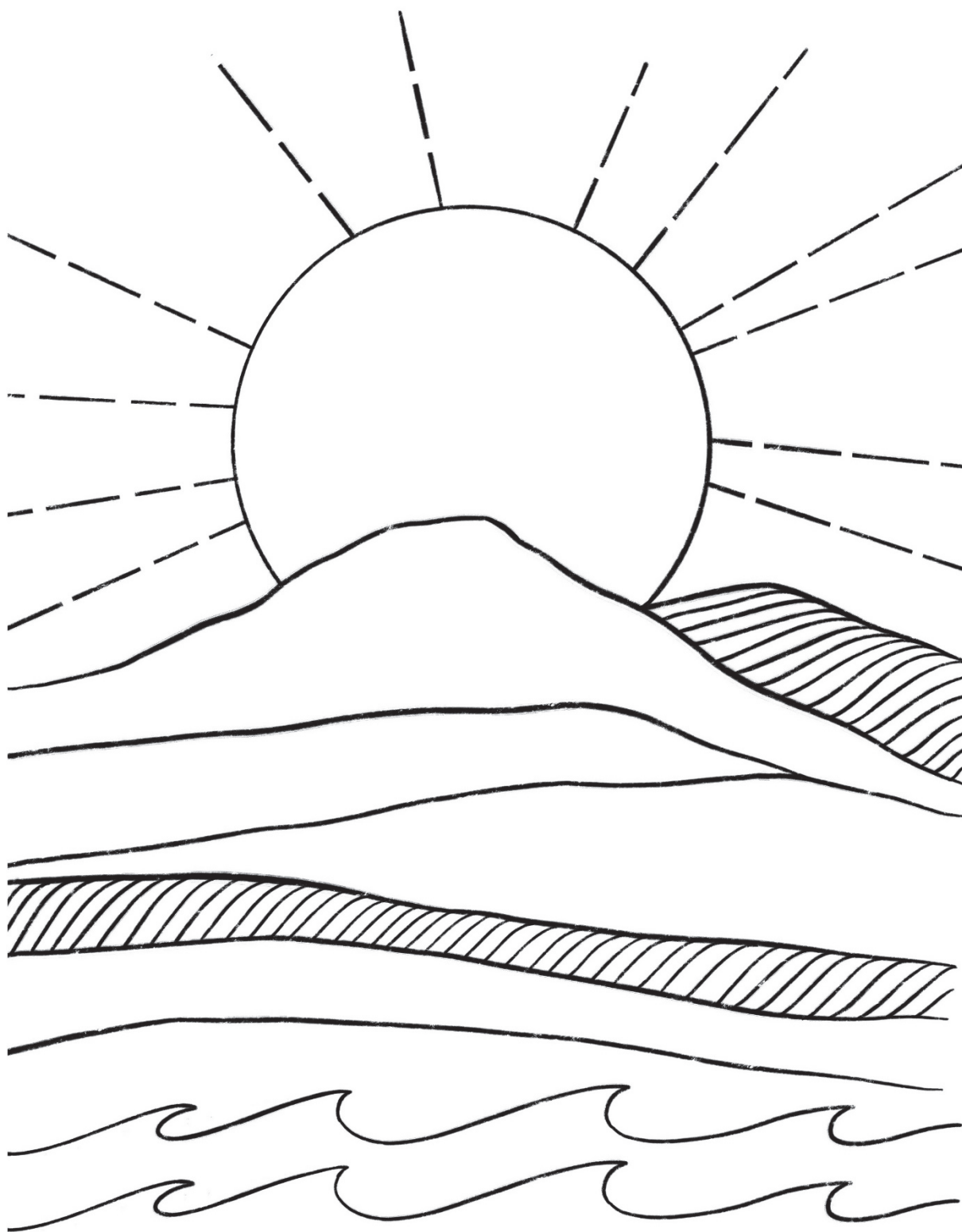
**“Абаданро умедро аз Худо қатъ манамо. Дар ҳар ҳол умедвор бош, зеро лутфи
Ҳақ дар ҳар ҳолат аз инсон қатъ нагардад.”**

“Амонат дарвозаи аъзам аст аз барои роҳат ва итминони халқ.”

“Эй қавм, ба ҳарорати муҳаббати Худо шўълавар бошед, то қалбҳои дигаронро шўълавар созед.”

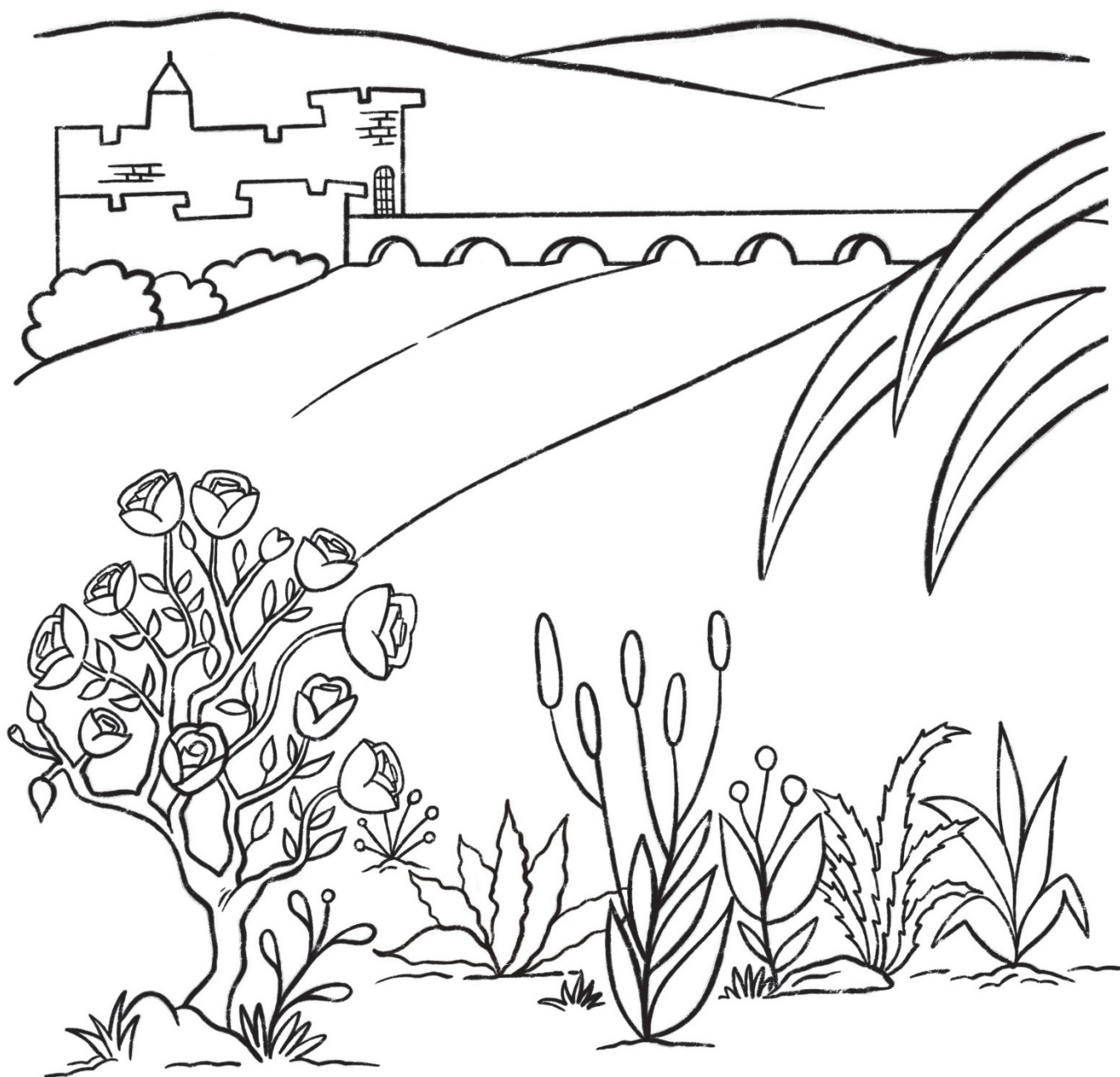
“Эй Писари Вучуд! Ту чароғдони Манӣ ва чароғи Ман дар туст. Пас аз он нуроният бичӯй ва ҷуз Маро мачӯ.”

“Хушо аз барои хушбахте, ки ба тарози Ҳиммат музайян шуд ва бар хидмати Амр қиём намуд.”

“Худованд подоши касонеро, ки сабр мекунанд, хоҳад афзуд.”

“Агар бар амри Мавлои худ мустақим бошӣ, худро дар мақоми аъло хоҳӣ ёфт.”